

VLAAMSCHE KINDERZEGEN, Bond voor Vlaamsche Groote Gezinnen, werd in 1937 opgericht als reactie tegen de Bond der Kroostrijke Gezinnen (later **Bond van Grote en van Jonge Gezinnen**).

Vlaamsche Kinderzegen verweet de Bond zijn overwegend Franstalige leiding (al waren de leden overwegend Nederlandstalig) samen te werken met de socialisten en te hengelen naar overheidssteun voor het Studie- en Woningfonds. Vlaamsche Kinderzegen had een uitgesproken antimilitaristisch, katholiek en Vlaams-nationalistisch karakter. De oprichters waren een groep Aalsterse Vlaams-na-

tionalisten, onder wie de politici Bert d'Haese en Staf van Nuffel, de letterkundige Jef Scheirs en Herman de Vos. Bekende Vlaamsgezinden als Frans Daels, August Borms, Hendrik Borginon, Jeroom Leuridan, Tony Herbert, Hendrik J. van de Wijer, Boudewijn Steverlynck, Felix Timmermans en Valerius de Saedeleer ondertekenden de eerste oproep van de organisatie. Het secretariaat was in Aalst gevestigd, al was de organisatie over heel Vlaanderen verspreid en kende ze een groot succes in West-Vlaanderen.

Vlaamsche Kinderzegen ondersteunde de politiek van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** ten voordele van grote gezinnen. Oorspronkelijk richtte Vlaamsche Kinderzegen zich uitsluitend tot gezinnen met ten minste zeven kinderen, later konden ook gezinnen met vier kinderen lid worden. De Bond reageerde op de oprichting van Vlaamsche Kinderzegen door nog in 1937 zijn unitaire structuur te hervormen. Er werd een Vlaams Centraal Comité opgericht dat onderhandelingen aanknoopte met Vlaamsche Kinderzegen, evenwel zonder succes. De reorganisatie van de Bond fnuikte het initiële succes van Vlaamsche Kinderzegen.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog kreeg Vlaamsche Kinderzegen een voorkeursbehandeling van de Duitse bezetter. Na de oorlog kende de organisatie tal van problemen omwille van haar **collaboratie**-verleden. De secretaris-generaal De Vos werd in 1944 vermoord en de algemeen secretaris Van Nuffel vluchtte naar Duitsland. Vlaamsche Kinderzegen leidde nog enkele jaren een sluimerend bestaan, waarin onder andere financiële steun verleend werd aan de kinderen van De Vos en aan de weduwe van **Reimond Tollenaere**.

WERKEN: *Waarom een Vlaamsche Bond voor Groote Gezinnen*, z.j.
LITERATUUR: M. Valcke, *Visie van extreem-rechts op de vrouw tijdens de jaren 30 in Vlaanderen*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1987; – E. de Maesschalck, *Een bond voor alle gezinnen. Geschiedenis van de gezinsbeweging in Vlaanderen*, 1996.
ILLUSTRATIE(S), zie: Bond van Grote en van Jonge Gezinnen.

GASTON DURNEZ* EN NELE BRACKE